

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อภาวะซึมเศร้าของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่มาใช้บริการโรงพยาบาลเวียงเชียงรุ้ง ซึ่งผลศึกษานำมาวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยายโดยแบ่งเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการได้รับการปรึกษา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการรวมกลุ่ม

ส่วนที่ 4 ข้อมูลภาวะซึมเศร้า

ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการได้รับการปรึกษาและปัจจัยการรวมกลุ่มกับภาวะซึมเศร้า

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามข้อมูลเพศ ช่วงอายุ และสถานภาพสมรส

ข้อมูลเพศ อายุ สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
	60	100.0
เพศ		
หญิง	46	76.7
ชาย	14	23.3
อายุ (ปี)		
20-24	3	5.0
25-29	16	26.8
30-34	25	41.6
35-39	9	14.8
>40	7	11.8
$\bar{X} = 31.82$ SD = 5.41		
สถานภาพสมรส		
คู่	36	60.0
ม่าย	16	26.7
หย่า	6	10.0
โสด	2	3.3

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 76.7 อายุอยู่ในช่วง 30-40 ปีมีมากที่สุดคือ ร้อยละ 41.6 อายุเฉลี่ย 31 ปี 9 เดือน (± 5) อายุสูงสุด 48 ปี ต่ำสุด 21 ปี และมีสถานภาพสมรสคู่มากที่สุดร้อยละ 60 (จดทะเบียน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 16.7, ไม่จดทะเบียน 26 คนคิดเป็นร้อยละ 43.3)

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามข้อมูลอาชีพ
จำนวนสมาชิกในครอบครัวและสมาชิกในครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยกัน

ข้อมูลอาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
สมาชิกในครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยกัน	60	100.0
อาชีพ		
รับจ้าง	32	53.3
เกษตรกร	24	40.0
ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว	3	5.0
ไม่มีงานทำหรือว่างงาน	1	1.7
จำนวนสมาชิกในครอบครัว (คน)		
1	1	1.7
2-3	27	45.0
4-5	30	49.9
> 6	2	3.4
$\bar{X} = 3.93$ $SD = 1.41$		
สมาชิกในครอบครัวที่ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์อาศัยอยู่ด้วย		
อยู่กับสามี ภรรยาและบุตร	28	46.7
อยู่กับบิดา มารดา หรือญาติ	26	43.3
อยู่สองคน (สามี,ภรรยาหรือบุตร)	5	8.3
อยู่คนเดียว	1	1.7

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์มีอาชีพรับจ้างมากที่สุดร้อยละ 53.3 รองลงมาคือเกษตรกรร้อยละ 40 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากที่สุดคือ 4-5 คนร้อยละ 49.9 รองลงมา 2-3 คนร้อยละ 45 จำนวนสมาชิกเฉลี่ยประมาณ 3-4 คน (± 1) สูงสุด 7 คน ต่ำสุด 1 คนและพักอาศัยอยู่กับสามีหรือภรรยาและบุตรมากที่สุดร้อยละ 46.7 รองลงมาอยู่กับบิดามารดาหรือญาติร้อยละ 43.3

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามข้อมูลรายได้ต่อปีของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์และรายได้ต่อปีของครอบครัว

ข้อมูลรายได้	จำนวน	ร้อยละ
	60	100.0
รายได้ต่อปีของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ (บาท)		
< 23,000	48	80.0
23,000-29,000	3	5.0
29,001-35,000	2	3.3
35,001-41,000	3	5.0
> 41,000	1	1.7
ไม่มีรายได้	3	5.0
$\bar{X} = 10,876.67$		
รายได้ต่อปีของครอบครัว(บาท)		
< 20,000	39	65.0
20,000-50,000	18	30.0
50,001-80,000	1	1.7
80,001-11,000	2	3.3
$\bar{X} = 19,096.67$		

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วงต่ำกว่า 23,000 บาทต่อปีร้อยละ 80 สูงสุด 48,000 บาท ต่ำสุดไม่มีรายได้ เฉลี่ย 10,876 บาท (ใช้เกณฑ์รายได้ค่าเฉลี่ยต่อหัวประชากรของประเทศไทย) และรายได้ของครอบครัวส่วนใหญ่อยู่ในช่วงต่ำกว่า 20,000 บาทต่อปีร้อยละ 65 สูงสุด 100,000 บาท ต่ำสุด 3,000 บาท เฉลี่ย 19,096 บาท (ใช้เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำต่อปีของประชากรตามเกณฑ์ จปฐ)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามข้อมูลระดับการศึกษา

ข้อมูลระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	6	10.0
ต่ำกว่าประถมศึกษา	2	3.3
ประถมศึกษาตอนต้น (ป. 4)	12	20.0
ประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 6)	37	61.7
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม. 3)	3	5.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 คือร้อยละ 61.7

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ จำนวนตามข้อมูลการติดเชื้อ โรคเอดส์และการตรวจเลือด

ข้อมูลการติดเชื้อและการตรวจเลือด	จำนวน	ร้อยละ
	60	100.0
ระยะเวลาที่ทราบว่าเป็นผู้ติดเชื้อ (ปี)		
<1	1	1.7
1-3	30	50.0
4-6	20	33.4
>6	9	14.9
$\bar{X} = 3.97$ SD = 2.56		
จำนวนครั้งของการตรวจเลือดหาเชื้อเอดส์ (ครั้ง)		
1	33	55.0
2	14	23.3
3	6	10.0
>3	7	11.7
$\bar{X} = 1.82$ SD = 1.13		
จำนวนสถานที่รับบริการตรวจเลือด		
สถานบริการสุขภาพ (แห่ง)		
1	38	63.3
2	13	21.7
3	5	8.3
>3	4	6.7

จากตารางที่ 5 พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ทราบว่าเป็นผู้ติดเชื้อในช่วงเวลา 1-3 ปี มากที่สุดร้อยละ 50 ระยะเวลาเฉลี่ย 3 ปี 11 เดือน (± 2) ระยะเวลาสูงสุด 11 ปี ต่ำสุด 2 เดือน ตรวจเลือดหาเชื้อเอดส์จำนวน 1 ครั้งมากที่สุดร้อยละ 55 จำนวนครั้งเฉลี่ยประมาณ 1-2 ครั้ง (± 1) จำนวนครั้งสูงสุด 5 ครั้ง ต่ำสุด 1 ครั้ง และส่วนใหญ่รับบริการตรวจเลือดจากสถานบริการสุขภาพเพียงแห่งเดียวร้อยละ 63.3

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามข้อมูล การรักษาจากสถานพยาบาลอื่นและระยะเวลาในการรักษาจากสถานพยาบาลอื่น

ข้อมูลการรักษาจากสถานพยาบาลอื่น	จำนวน	ร้อยละ
อื่น	60	100.0
การรักษาจากสถานพยาบาลอื่น		
ไม่เคย	55	91.7
เคย	5	8.3
ระยะเวลาในการรักษาจากสถานพยาบาลอื่น (ปี)	(5)	
<1	(3)	
เป็ขึ้นไป	(2)	

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ส่วนใหญ่ไม่เคยรักษาจากสถานพยาบาลอื่นร้อยละ 91.7 มีผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่เคยรักษาจากสถานพยาบาลอื่นเพียง 5 คนคิดเป็นร้อยละ 8.3 ผู้ที่เคยรักษาจากสถานพยาบาลอื่นพบว่ารักษาน้อยกว่า 1 ปีมากที่สุด 3 คนใน 5 คน

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามข้อมูลการรักษา
ระยะเวลาที่เริ่มรักษาโรงพยาบาลเวียงเชียงใหม่จนถึงปัจจุบันและระยะของการติดเชื้อเอดส์

ข้อมูลการรักษาที่โรงพยาบาลเวียงเชียงใหม่ และระยะของการติดเชื้อเอดส์	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาที่เริ่มรักษาจนถึงปัจจุบัน (ปี)		
<1	9	15.0
1-3	40	66.6
4-6	11	18.4
$\bar{X} = 2.16$ $SD = 1.57$		
จำนวนครั้งของการมารับการรักษา (ครั้ง)		
< 5	21	35.0
5-14	14	23.4
15-24	5	8.3
25-34	3	5.0
35-44	9	15.0
>44	8	13.3
$\bar{X} = 18.02$ $SD = 18.68$		
ระยะของการติดเชื้อเอดส์		
ผู้ป่วยเอดส์อยู่ในระยะปรากฏอาการ	33	55.0
ป่วยเป็นโรคเอดส์	14	23.3
ผู้ติดเชื้อ(ยังไม่ปรากฏอาการ)	13	21.7

จากตารางที่ 7 พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ส่วนใหญ่มีระยะเวลารักษาที่
โรงพยาบาลเวียงเชียงใหม่ช่วง 1-3 ปีร้อยละ 66.6 ระยะเวลาเฉลี่ย 2 ปี 2 เดือน (± 1) สูงสุด 6 ปี ต่ำสุด
1 เดือนมารับการรักษาน้อยกว่า 5 ครั้งมากที่สุดคือ ร้อยละ 35 จำนวนครั้งเฉลี่ย 18 ครั้ง (± 19)
จำนวนครั้งสูงสุด 64 ครั้ง ต่ำสุด 1 ครั้ง และมีผู้ป่วยเอดส์อยู่ในระยะปรากฏอาการมากที่สุดคือ
ร้อยละ 55

ถ່ำนที่ 2 การได้ร้บการปรึกษาของผู้ค้ดเช้เอชไอวีและผู้ป่วยเอคส์

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ค้ดเช้เอชไอวีและผู้ป่วยเอคส์ จำแนกตามข้อมูลการได้ร้บ การปรึกษา (ช่วงที่ผ่านมัจนถึงปัจจุบัน)

ข้อมูลการได้ร้บการปรึกษา	จำนวน	ร้อยละ
	60	100.0
การได้ร้บการปรึกษา		
ไม่เคย	1	1.7
เคยและต่อนี้เอง	59	98.3
ระยะเวลาที่ได้ร้บการปรึกษา (ปี)		
ไม่เคยได้ร้บการปรึกษา	1	1.7
<1	1	1.7
1-3	39	65.0
4-6	17	28.3
>6	2	3.3
$\bar{X} = 2.91$ SD = 1.85		
จำนวนครั้งที่ได้ร้บการปรึกษา (ครั้ง)		
ไม่ได้ร้บการปรึกษา	1	1.7
<10	32	53.3
10-30	14	23.4
31-50	11	18.3
>50	2	3.3
$\bar{X} = 14.97$ SD = 17.04		

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามข้อมูลการได้รับการปรึกษา (ช่วงที่ผ่านมาจากจนถึงปัจจุบัน) (ต่อ)

ข้อมูลด้านรับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
	60	100.0
สถานที่มารับการศึกษา		
ร.พ.เวียงเชียงรุ้งแห่งเดียว	53	88.3
สถานีอนามัย	3	5.0
ร.พ.ศูนย์ และ ร.พ.อื่น	3	5.0
ไม่เคยได้รับการปรึกษา	1	1.7
ประเภทของการได้รับการปรึกษา		
ได้รับการปรึกษารายบุคคลและรายกลุ่ม (2 ประเภท)	29	48.3
ได้รับการปรึกษาเฉพาะรายบุคคล (1 ประเภท)	30	50.0
ไม่เคย	1	1.7

จากตารางที่ 8 พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์เคยได้รับการปรึกษาเกือบทั้งหมดร้อยละ 98.3 (59 คนและทุกคนได้รับการปรึกษาอย่างต่อเนื่อง) มีผู้ไม่ได้รับการปรึกษา 1 คน ซึ่งเจาะเลือดหาเชื้อเอชไอวีที่คลินิกกรุงเทพแล้วไม่ได้รับการปรึกษา ส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ได้รับการปรึกษา 1-3 ปีร้อยละ 65 ระยะเวลาเฉลี่ย 2 ปี 10 เดือน (± 2) ระยะเวลาสูงสุด 9 ปี ต่ำสุด 6 เดือนได้รับการรักษาต่ำกว่า 10 ครั้งมากที่สุดคือ ร้อยละ 55 (ในจำนวนนี้ 2 ครั้งมีมากที่สุด) จำนวนครั้งเฉลี่ย 15 ครั้ง (± 17) จำนวนครั้งสูงสุด 64 ครั้ง ต่ำสุด 2 ครั้งโดยส่วนใหญ่มาปรึกษาที่โรงพยาบาลเวียงเชียงรุ้งเพียงแห่งเดียวคือ ร้อยละ 88.3 ได้รับการปรึกษาเฉพาะรายบุคคลมากที่สุดร้อยละ 50 รองลงมาได้รับการปรึกษารายบุคคลและรายกลุ่มร้อยละ 48.3

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับการปรึกษา จำแนกตาม
รายข้อข้อมูลประสบการณ์ตามกิจกรรมการได้รับการปรึกษา

ประสบการณ์ตามกิจกรรมการได้รับการปรึกษา	ทุกครั้ง	บ่อย	บางครั้ง	ไม่เคยได้รับใน	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	การปรึกษา จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
การได้รับการต้อนรับด้วยท่าทีที่อบอุ่น จากผู้ให้การศึกษา	51 (86.4)	4 (6.8)	2 (3.4)	2 (3.4)	59 (100.0)
การได้รับการใส่ใจและตั้งใจฟังจาก ผู้ให้การศึกษา	48 (81.4)	7 (11.9)	3 (5.1)	1 (1.6)	59 (100.0)
การได้รับการอธิบายปัญหาและสาเหตุจาก ผู้ให้การศึกษา	45 (76.3)	12 (20.3)	1 (1.7)	1 (1.7)	59 (100.0)
การได้ร่วมสรุปปัญหาและสาเหตุ	39 (66.1)	12 (20.3)	6 (10.2)	2 (3.4)	59 (100.0)
การได้ค้นหาแนวทางในการแก้ปัญหาพร้อม กับผู้ให้การศึกษา	30 (50.8)	20 (33.9)	5 (8.5)	4 (6.8)	59 (100.0)
การได้รับกำลังใจจากผู้ให้การศึกษา	50 (84.7)	5 (8.5)	3 (5.1)	1 (1.7)	59 (100.0)
การได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และ การดูแลตนเอง	48 (81.4)	7 (11.8)	4 (6.8)	0 (0)	59 (100.0)
การได้รับคำแนะนำถึงแหล่งช่วยเหลือ	41 (69.5)	7 (11.8)	2 (3.4)	9 (15.3)	59 (100.0)
การได้ร่วมวางแผน การดำเนินชีวิตใน อนาคต	26 (44.1)	19 (32.2)	6 (10.1)	9 (13.6)	59 (100.0)
การมีโอกาสได้สรุปในสิ่งที่ได้พูดคุยกันมา	37 (62.7)	9 (15.2)	7 (11.9)	6 (10.2)	59 (100.0)

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับการปรึกษา จำนวนตาม
รายชื่อข้อมูลประสบการณ์ตามกิจกรรมการได้รับการปรึกษา (ต่อ)

ประสบการณ์ตามกิจกรรมการได้รับการปรึกษา	ทุกครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	บ่อย จำนวน (ร้อยละ)	บางครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคยได้รับใน การปรึกษา จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)
การได้รับการนัดหมายในการรับการปรึกษา ครั้งต่อไป	40 (67.7)	6 (10.2)	4 (6.8)	9 (15.3)	59 (100.0)
การได้รับการติดตามประเมินผลการปรึกษา ครั้งก่อน	36 (61.0)	16 (27.1)	4 (6.8)	3 (5.1)	59 (100.0)
การได้รับคำแนะนำเรื่องการอยู่ร่วมกันและ การดูแลสุขภาพของผู้ติดเชื้อเอชไอวี	24 (40.7)	15 (25.4)	5 (8.5)	15 (25.4)	59 (100.0)

หมายเหตุ 1 คนไม่เคยได้รับการปรึกษาและไม่ได้รับประสบการณ์ใด ๆ เลย

จากตารางที่ 9 ประสบการณ์ตามกิจกรรมการได้รับการปรึกษาทั้ง 13 ข้อ (13 กิจกรรม) พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ตอบว่าทุกครั้งทุกข้อโดยมีร้อยละ 86.4-40.7 ซึ่งมากกว่าคำตอบอื่น ๆ ตามลำดับได้แก่ การได้รับการต้อนรับด้วยท่าทีที่อบอุ่นจากผู้ให้การปรึกษาร้อยละ 86.4 การได้รับกำลังใจจากผู้ให้การปรึกษาร้อยละ 84.7 การได้รับการใส่ใจและตั้งใจฟังจากผู้ให้การปรึกษา การได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และการดูแลตนเองเท่ากันร้อยละ 81.4 การได้รับการอธิบายปัญหาและสาเหตุร้อยละ 76.3 การได้รับคำแนะนำถึงแหล่งช่วยเหลือร้อยละ 69.5 การนัดหมายในการมารับการปรึกษาครั้งต่อไปร้อยละ 67.7 การได้ร่วมสรุปปัญหาและสาเหตุร้อยละ 66.1 การมีโอกาสได้สรุปในสิ่งที่ได้พูดคุยกันมาร้อยละ 62.7 การได้รับการติดตามประเมินผลการปรึกษาครั้งก่อนร้อยละ 61 การได้คิดหาแนวทางในการแก้ปัญหาพร้อมกับผู้ให้การปรึกษาร้อยละ 50.8 การได้ร่วมวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตร้อยละ 44.1 การที่ญาติผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ได้รับคำแนะนำในเรื่องการอยู่ร่วมกันและการดูแลสุขภาพของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ร้อยละ 40.7 และมีผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ตอบว่าทุกครั้งทุกข้อโดยได้คะแนนเต็ม 9 คน คิดเป็นร้อยละ 15 โดยได้รับการปรึกษาครบถ้วนทุกกิจกรรมทุกครั้ง และ 1 คนไม่ได้รับกิจกรรมเหล่านี้เลย

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับการปรึกษา จำแนกตามระดับคะแนนประสบการณ์ตามกิจกรรมการได้รับการปรึกษา และค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

ข้อมูลด้านรับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ระดับคะแนนประสบการณ์ตามกิจกรรมการได้รับการปรึกษา				
ระดับสูง (32 – 39 คะแนน)	55	93.2		
ระดับต่ำ (2 – 31 คะแนน)	4	6.8		
รวม	59	100.0	31.79	7.33

หมายเหตุ 1 คน ไม่เคยได้รับการปรึกษา

จากตารางที่ 10 แบ่งคะแนนประสบการณ์ตามกิจกรรมการได้รับการปรึกษาเป็น 2 กลุ่มโดยใช้คะแนนเฉลี่ย 31.79 เป็นเกณฑ์ (โดยมีคะแนนเต็ม 39 คะแนน คะแนนสูงสุด 39 คะแนน ต่ำสุด 2 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7 คะแนน) พบว่าส่วนใหญ่ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ได้รับประสบการณ์ตามกิจกรรมการได้รับการปรึกษาในระดับสูง คือ อยู่ในช่วง 32-39 คะแนนร้อยละ 93.2

ส่วนที่ 3 การรวมกลุ่มของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามข้อมูลการทำสมาธิ และการเป็นสมาชิกกลุ่ม (ช่วงที่ผ่านมจนถึงปัจจุบัน)

ข้อมูลการทำสมาธิและการเป็นสมาชิกกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
	60	100.0
การทำสมาธิ		
ไม่ได้ทำ	34	56.7
ทำบางวัน	24	40.0
ทำทุกวัน	2	3.3
การเป็นสมาชิกกลุ่ม		
ไม่เป็นและไม่เข้าร่วมกลุ่ม	30	50.0
เป็นและเข้าร่วมกลุ่ม	30	50.0

จากตารางที่ 11 พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ไม่ได้ทำสมาธิมากที่สุดร้อยละ 56.7 รองลงมาทำบางวันร้อยละ 40 ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มและไม่ได้ร่วมกิจกรรมกลุ่ม 30 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นสมาชิกกลุ่ม จำแนกตาม
ข้อมูลการรวมกลุ่ม (ช่วงที่ผ่านมามาจนถึงปัจจุบัน)

ข้อมูลการรวมกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
	30	100.0
ระยะเวลาที่มารวมกลุ่ม (ปี)		
<1	1	3.3
1-3	18	60.0
4-6	8	26.7
>7	3	10.0
$\bar{X} = 3.14$ SD = 1.89		
จำนวนครั้งที่มารวมกลุ่ม (ครั้ง)		
1-9	1	3.3
10-30	8	26.7
31-50	14	46.7
> 50	7	23.3
$\bar{X} = 19.25$ SD = 24.66		
สถานที่มารับการรวมกลุ่ม		
โรงพยาบาลเวียงเชียงรุ้ง	20	66.7
สถานีอนามัยตำบลโชคชัย	10	33.3
ความต่อเนื่องของการมารวมกลุ่ม		
ต่อเนื่อง	29	96.7
ไม่ต่อเนื่อง	1	3.3

จากตารางที่ 12 พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นสมาชิกกลุ่มมีระยะเวลาที่มารวมกลุ่มพบมากที่สุด 1-3 ปี ร้อยละ 60 ระยะเวลาเฉลี่ย 3 ปี 2 เดือน (± 2) สูงสุด 7 ปี ต่ำสุด 1 เดือน มีจำนวนครั้งของการรวมกลุ่ม 31-50 ครั้งมากที่สุดคือ ร้อยละ 46.7 ค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้ง 19 ครั้ง (± 25) จำนวนครั้งสูงสุด 84 ครั้ง ต่ำสุด 1 ครั้ง ส่วนใหญ่มารวมกลุ่มที่โรงพยาบาลเวียงเชียงรุ้ง ร้อยละ 66.7 โดยมารับการรวมกลุ่มต่อเนื่องเกือบทั้งหมดร้อยละ 96.7

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่มารวมกลุ่ม จำแนกตามรายชื่อข้อมูลประสบการณ์ตามกิจกรรมการรวมกลุ่ม

รายชื่อประสบการณ์ตามกิจกรรมการรวมกลุ่ม	ทุกครั้ง	บ่อย	บางครั้ง	ไม่เคยได้รับใน	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	การรวมกลุ่ม จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
การได้รับการตรวจสุขภาพ	26 (86.7)	1 (3.3)	2 (6.7)	1 (3.3)	30 (100.0)
การได้รับยาป้องกันโรคติดเชื้อฉวยโอกาสหรือ ยารักษาเมื่อมีอาการ	25 (83.3)	2 (6.7)	0 (0)	3 (10)	30 (100.0)
การมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และ ประสบการณ์ในการปฏิบัติตัว	23 (76.7)	2 (6.7)	4 (13.3)	1 (3.3)	30 (100.0)
การได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ในการใช้ยาและการใช้สมุนไพร	23 (76.7)	5 (16.7)	0 (0)	2 (6.6)	30 (100.0)
การได้ร่วมกิจกรรมสันทนาการ	17 (56.7)	9 (30.0)	3 (10.0)	1 (3.3)	30 (100.0)
การได้ทำสมาธิ	15 (50.0)	5 (16.7)	6 (20.0)	4 (13.3)	30 (100.0)
การได้ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน	27 (90.0)	1 (3.3)	2 (6.7)	0 (0)	30 (100.0)

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่มารวมกลุ่ม จำนวนตามรายชื่อ
ข้อมูลประสบการณ์ตามกิจกรรมการรวมกลุ่ม (ต่อ)

รายชื่อประสบการณ์ตามกิจกรรมการรวมกลุ่ม	<u>ทุกครั้ง</u> จำนวน (ร้อยละ)	<u>บาง</u> จำนวน (ร้อยละ)	<u>บางครั้ง</u> จำนวน (ร้อยละ)	<u>ไม่เคยได้รับใน</u> <u>การรวมกลุ่ม</u> จำนวน (ร้อยละ)	<u>รวม</u> จำนวน (ร้อยละ)
ได้รับการช่วยประสานแหล่งช่วยเหลือ	25 (83.3)	1 (3.3)	2 (6.7)	2 (6.7)	30 (100.0)
การได้ร่วมทำอาชีพเสริม	20 (66.7)	2 (6.7)	4 (13.3)	4 (13.3)	30 (100.0)

หมายเหตุ 30 คน ไม่เคยมารวมกลุ่มจึงไม่ได้รับประสบการณ์ตามกิจกรรมการรวมกลุ่ม

จากตารางที่ 13 พบว่าผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นสมาชิกกลุ่มและเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มตอบว่าได้รับประสบการณ์ตามกิจกรรมการรวมกลุ่มทุกครั้งทุกข้อมากกว่าคำตอบอื่น ๆ ร้อยละ 90-50 ตามลำดับได้แก่ การได้ให้กำลังใจซึ่งกันและกันร้อยละ 90 การได้รับการตรวจสุขภาพ ร้อยละ 86.7 การได้รับยาป้องกันโรคติดเชื้อฉวยโอกาสหรือยารักษาเมื่อมีอาการ ได้รับการช่วยประสานแหล่งช่วยเหลือเท่ากันร้อยละ 83.3 การมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการปฏิบัติตัว การได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในการใช้ยาและการใช้สมุนไพรเท่ากัน ร้อยละ 76.7 การได้ร่วมทำอาชีพเสริมร้อยละ 66.7 การได้ร่วมกิจกรรมสันทนาการร้อยละ 56.7 การได้ทำสมาธิร้อยละ 50 และ 30 คนไม่ได้รับกิจกรรมเหล่านี้เลย

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่มารวมกลุ่ม จำแนกตามระดับ
คะแนนประสบการณ์ตามกิจกรรมการรวมกลุ่ม และค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของคะแนน

ข้อมูลด้านการรวมกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
ระดับคะแนนประสบการณ์ตามกิจกรรม				
การรวมกลุ่ม				
ระดับสูง (23-27 คะแนน)	20	66.7		
ระดับต่ำ (12-22 คะแนน)	10	33.3		
รวม	30	100.0	22.7	4.59

หมายเหตุ คนที่ไม่รวมกลุ่ม 30 คนจะไม่ได้รับประสบการณ์ใด ๆ เลย

จากตารางที่ 14 แบ่งคะแนนประสบการณ์ตามกิจกรรมการรวมกลุ่ม 2 กลุ่มโดยใช้
คะแนนเฉลี่ย 22.7 เป็นเกณฑ์ (โดยมีคะแนนเต็ม 27 คะแนน คะแนนสูงสุด 27 คะแนน คะแนน
ต่ำสุด 12 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4 คะแนน) พบว่าผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์
ส่วนใหญ่ได้รับประสบการณ์ตามกิจกรรมการรวมกลุ่มในระดับสูง คือร้อยละ 66.7

ถ่านที่ 4 ภาวะซึมเศร้าของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามรายชื่อภาวะซึมเศร้า

รายชื่อภาวะซึมเศร้า	ทุกครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	บ่อย จำนวน (ร้อยละ)	บางครั้ง จำนวน (ร้อยละ)	ไม่เคย จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)
เศร้า	3 (5.0)	4 (6.7)	38 (63.3)	15 (25.0)	60 (100.0)
หมดกำลังใจเกี่ยวกับอนาคต	3 (5.0)	5 (8.3)	30 (50.0)	22 (36.7)	60 (100.0)
คล้ายคนล้มเหลว	4 (6.7)	6 (10.0)	24 (40.0)	26 (43.3)	60 (100.0)
ไม่สนุกกับสิ่งต่าง ๆ อย่างที่เคยเป็นมา	4 (6.7)	9 (15.0)	29 (48.3)	18 (30.0)	60 (100.0)
มีความผิด	3 (5.0)	7 (11.6)	25 (41.7)	25 (41.7)	60 (100.0)
กำลังถูกลงโทษ	5 (8.3)	11 (18.3)	29 (48.3)	15 (25.0)	60 (100.0)
ผิดหวังในตัวเอง	5 (8.3)	11 (18.3)	23 (38.4)	21 (35.0)	60 (100.0)
โทษตัวเองสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้น	4 (6.7)	6 (10.0)	18 (30.0)	32 (53.3)	60 (100.0)
อยากฆ่าตัวตาย	0 (0)	5 (8.3)	7 (11.7)	48 (80.0)	60 (100.0)

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามรายชื่อภาวะซึมเศร้า (ต่อ)

รายชื่อภาวะซึมเศร้า	ทุกครั้ง	บ่อย	บางครั้ง	ไม่เคย	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ร้องไห้	3 (5.0)	14 (23.3)	36 (60.0)	7 (11.7)	60 (100.0)
รำคาญหรือหงุดหงิดกับสิ่ง ต่าง ๆ	4 (6.7)	10 (16.7)	29 (48.3)	17 (28.3)	60 (100.0)
มีความสนใจผู้อื่นน้อยลง	1 (1.7)	11 (18.3)	17 (28.3)	31 (51.7)	60 (100.0)
ตัดสินใจในเรื่อง ต่าง ๆ ได้ยากขึ้นกว่าเดิม	6 (10.0)	6 (10.0)	23 (38.3)	25 (41.7)	60 (100.0)
รูปโฉมดูแย่ลงกว่าเดิม	12 (20.2)	4 (6.7)	32 (53.3)	12 (20.0)	60 (100.0)
ไม่สามารถทำงานได้ดีเท่ากับ เมื่อก่อน	16 (26.7)	8 (13.3)	29 (48.3)	7 (11.7)	60 (100.0)
นอนไม่ค่อยหลับหรือ ตื่นนอน เร็วกว่าเดิม	13 (21.7)	8 (13.3)	22 (36.7)	17 (28.3)	60 (100.0)
เหนื่อยง่ายในการทำสิ่งต่าง ๆ	21 (35.0)	7 (11.7)	27 (45.0)	5 (8.3)	60 (100.0)
เบื่ออาหาร	9 (15.0)	5 (8.4)	23 (38.3)	23 (38.3)	60 (100.0)

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามรายข้อภาวะซึมเศร้า
(ต่อ)

รายข้อภาวะซึมเศร้า	ทุกครั้ง	บ่อย	บางครั้ง	ไม่เคย	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
กังวลเกี่ยวกับสุขภาพร่างกาย	16 (26.7)	10 (16.7)	23 (38.3)	11 (18.3)	60 (100.0)
สนใจเรื่องเพศน้อยลง	22 (36.7)	4 (6.7)	32 (53.3)	2 (3.3)	60 (100.0)

จากตารางที่ 15 พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์มีภาวะซึมเศร้าเป็นบางครั้ง 12 ข้อใน 20 ข้อ โดยมีร้อยละ 63.3 - 36.7 ตามลำดับ ได้แก่ รู้สึกเศร้าร้อยละ 63.3 ร้องไห้ร้อยละ 60 รู้สึกว่ารูปโฉมดูแย่ลงไปกว่าเดิมและสนใจเรื่องเพศน้อยลงเท่ากันร้อยละ 53.3 หมดกำลังใจเกี่ยวกับอนาคตร้อยละ 50 ไม่สนุกกับสิ่งต่าง ๆ อย่างที่เคยเป็นมา รู้สึกกำลังถูกกลืนโทษ รู้สึกไร้ค่าหรือหงุดหงิดใจกับสิ่งต่าง ๆ รู้สึกไม่สามารถทำงานได้ดีเท่ากับเมื่อก่อน เท่ากันร้อยละ 48.3 รู้สึกเหนื่อยง่ายในการทำสิ่งต่าง ๆ ร้อยละ 45 รู้สึกผิดหวังในตัวเองร้อยละ 38.4 รู้สึกเบื่ออาหารและกังวลเกี่ยวกับสุขภาพของตนเองเท่ากันร้อยละ 38.3 นอนไม่ค่อยหลับหรือตื่นนอนเร็วกว่าเดิมน้อยลงร้อยละ 36.7

ส่วนอีก 3 ข้อ ตอบว่ามีภาวะซึมเศร้าบางครั้งและไม่มีความซึมเศร้าร้อยละใกล้เคียงกัน ได้แก่ รู้สึกมีความผิดบางครั้งและไม่เคยเท่ากันร้อยละ 41.7 รู้สึกผิดหวังในตัวเองบางครั้งร้อยละ 38.4 ไม่เคยร้อยละ 35 มีอาการเบื่ออาหารบางครั้งและไม่เคยเท่ากันร้อยละ 38.3

ที่เหลืออีก 5 ข้อ ตอบว่าไม่เคยมีอาการหรือความรู้สึกเหล่านี้ได้แก่ อยากฆ่าตัวตายไม่เคยร้อยละ 80 โทษตัวเองสำหรับสิ่งที่เกิดขึ้นร้อยละ 53.3 มีความสนใจผู้อื่นน้อยลงร้อยละ 51.7 รู้สึกคล้ายคนล้มเหลวร้อยละ 43.3 ตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ยากขึ้นกว่าเดิม ร้อยละ 41.7

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามระดับภาวะซึ่มเศร้า

ระดับภาวะซึ่มเศร้า	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีภาวะซึ่มเศร้าหรือมีเล็กน้อย (คะแนน 0-9)	7	11.7
ซึ่มเศร้าปานกลาง (คะแนน 10-18)	21	35.0
ซึ่มเศร้ามาก (คะแนน 19-29)	17	28.3
ซึ่มเศร้ารุนแรง (คะแนน 30-60)	15	25.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 16 เมื่อจัดระดับภาวะซึ่มเศร้าพบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์มีภาวะซึ่มเศร้ามากถึงรุนแรงร้อยละ 28.3 และร้อยละ 25 (ร้อยละ 53.3) มีภาวะซึ่มเศร้าปานกลางร้อยละ 35

ตารางที่ 17 แสดงค่าสหสัมพันธ์ของปัจจัยการได้รับการปรึกษากับคะแนนภาวะซึ่มเศร้าของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์

ตัวแปรอิสระ	คะแนนภาวะซึ่มเศร้าของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน
ระยะเวลาที่ได้รับการปรึกษา	-0.085
จำนวนครั้งการปรึกษา	-.423**
จำนวนประเภทของการได้รับการปรึกษา	-.543**
คะแนนประสบการณ์การปรึกษา	-.387**
จำนวนหน่วยวิเคราะห์ 60	

** คือมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .01$

หมายเหตุ ในการคำนวณค่าสหสัมพันธ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระสำหรับผู้ที่ไม่ได้รับการปรึกษาจะกำหนดค่าตัวแปรแต่ละตัวมีค่าเป็นศูนย์ทั้งสี่ตัวแปร

จากตารางที่ 17 พบว่าระยะเวลาที่ได้รับการปรึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะซึมเศร้า แต่จำนวนครั้งที่ได้รับการปรึกษา จำนวนประเภทของการปรึกษาและคะแนนประสพการณ์ การปรึกษามีความสัมพันธ์เชิงลบกับภาวะซึมเศร้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .01$ มีค่า สหสัมพันธ์ $-.462$ $-.543$ และ $-.387$ มีความสัมพันธ์เชิงลบระดับปานกลางและค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์มีจำนวนครั้งในการปรึกษาจำนวนมาก จำนวนประเภทของ การปรึกษามากโดยได้รับการปรึกษาทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มและมีคะแนนประสพการณ์ของการ ได้รับความปรึกษาอยู่ในระดับสูงจะมีภาวะการซึมเศร้าน้อย

ตารางที่ 18 แสดงค่าสหสัมพันธ์ของปัจจัยการรวมกลุ่มกับคะแนนภาวะซึมเศร้าของผู้คิดเชื้อเอชไอวี และผู้ป่วยเอดส์

ตัวแปรอิสระ	คะแนนภาวะซึมเศร้าของผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน
ระยะเวลาในการรวมกลุ่ม	-.551**
จำนวนครั้งการรวมกลุ่ม	-.401***
คะแนนประสพการณ์การรวมกลุ่ม	-.603***
จำนวนหน่วยวิเคราะห์ 60	

** คือมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .01$ *** คือมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $P < .001$

หมายเหตุ ในการคำนวณค่าสหสัมพันธ์ในส่วนที่เกี่ยวกับตัวแปรอิสระสำหรับผู้ที่ไม่มา รวมกลุ่มจะกำหนดค่าตัวแปรแต่ละตัวมีค่าเป็นศูนย์ทั้งสามตัวแปร

จากตารางที่ 18 พบว่า ระยะเวลาในการรวมกลุ่ม จำนวนครั้งของการรวมกลุ่มและคะแนน ประสพการณ์การรวมกลุ่มมีความสัมพันธ์เชิงลบกับภาวะซึมเศร้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .01$ $P < .001$ และ $P < .001$ มีค่าสหสัมพันธ์ $-.551$ $-.401$ และ $-.603$ มีความสัมพันธ์เชิงลบระดับ ปานกลาง กล่าวคือ ผู้คิดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์มีระยะเวลาในการรวมกลุ่มนาน มีจำนวนครั้ง ในการรวมกลุ่มมากและมีคะแนนประสพการณ์การรวมกลุ่มอยู่ในระดับสูงจะมีภาวะซึมเศร้าน้อย

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามการเป็นสมาชิกกลุ่ม ระดับภาวะซึมเศร้าและทดสอบความสัมพันธ์ด้วยไค-สแควร์

การเป็นสมาชิกกลุ่ม	ระดับภาวะซึมเศร้ามาก ถึงรุนแรง	ระดับภาวะซึมเศร้าเล็กน้อย ถึงปานกลาง	รวม จำนวน
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	
เป็น	8 (26.7)	22 (73.3)	30
ไม่เป็น	24 (80.0)	6 (20.0)	30
รวม	32	28	60

$$\chi^2 = 22.032 \quad df = 3 \quad p < .001 \quad \text{โดยใช้ Pearson Chi-Square}$$

จากตารางที่ 19 พบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่เป็นสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่มีระดับภาวะซึมเศร้าเล็กน้อยถึงปานกลางร้อยละ 73.3 แต่ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่มีระดับภาวะซึมเศร้ามากถึงรุนแรงร้อยละ 80 ซึ่งเมื่อทดสอบด้วยไค-สแควร์พบว่า การเป็นสมาชิกกลุ่มมีความสัมพันธ์กับระดับภาวะซึมเศร้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .001$